

Газела про темну смерть

Федеріко Гарсія Лорка

Перекладач: Микола Лукаш

Джерело: 3 книги: Від Бокаччо до Аполлінера/Переклади/ К. :Дніпро,1990.

Хотів би я заснути, як засинають яблука,
і спати десь далеко від цвинтарного гамору.
Хотів би я заснути, як та мала дитина,
що в чистім морі мріє собі розкраять серце.

Ви тільки не кажіть мені, що мертві не кривавляться,
бо рот гние, а все водиці просить.
Навіщо мені знати, як їх мордують трави
і місяць із гадючим ротом,
що порається перед світом.

Хотів би я заснуть на час,
на час, на хвилику, на століття,
хай знають тільки всі, що я не вмер,
що є в моїх устах ще стійло золоте,
що я — маленький приятель провесняного леготу
і велетенська тінь од власних сліз.

Покрий мене над ранок покривалом,
хай пригорщами сипле на тіло мурашву;
змочи мені взуття твердючою водою,
хай клешні скорпіонячі по ній дрібочуть п?ковзом.

Бо хочу я заснути, як засинають яблука,
навчитися плачу, що від землі очистить,
бо хочу бути разом з дитиною сумною,
що в чистім морі мріє собі розкраять серце.